

en Mening, som jeg ikke troer kan blive staaende ganske uden nogen Modbemærkning, en Mening, som — dens Rigtighed forudsat — vilde gjøre det meget let at undgaae Opsyldelsen af de ved Lovgivningen paalagte Forpligtelser. Den ærede Finansminister ansøgte, at ingen Lov, og altsaa heller ikke for Exempel Grundloven, kunde forlange det Umulige, og om man havde undladt at opfylde en Lov, saa havde man ikke derved paadraget sig nogen Skyld, naar man virkelig ikke havde kunnet opfylde den. Herved er nu imidlertid at bemærke, at det kommer an paa, hvorledes det forholder sig med denne Umulighed. Noget kan blive umuligt, fordi man ikke i tide sørger for at gjøre det muligt (Hør!); det er egentlig i denne Sag, som i mange andre Sager, Hovedsagen. Naar der er paalagt Regjeringen Forpligtelser ved Lovgivningen, Forpligtelser, hvis Opsyldelse maaskee kan være vanskelige, men som dog bestaae, saa kan man tage Sagen paa forskjellig Maade; man kan sige: Ja, det er en vanskelig Sag, lad den ligge, lad os ikke røre for Meget ved den, hver Dag giver jo Besvar nok, lad os ikke tænke paa de Vanskeligheder, der komme om 6, 12 eller 18 Maanedes, den Tid den Sorg. Naar saa den Tid kommer, saa sige vi: Ja, vi have ikke kunnet opfylde vore Forpligtelser, det var umuligt, der var Anordninger, Lovbestemmelser og Grundlovbestemmelser, der gjorde det saa vanskeligt. Man har ikke i tide været betænkt paa, hvorledes man skal opfylde de ved Lovgivningen foreskrevne Forpligtelser; men, naar Tiden kommer, da de skulde være fyldestgjorte, saa siger man: Vi have ikke kunnet opfylde dem. Det er Hovedsagen ved dette Spørgsmaal som ved alle slige Spørgsmaal, om man i tide tænker paa Vanskelighederne eller lader dem ligge, flyder dem fra sig, fordi de maaskee ere ubehagelige og fordi det er bekvemmere ikke at tænke paa dem i Diebliffet, stolende paa, at det ikke i sin Tid bliver regnet saa nøie. Men det, som jeg under saadanne Omstændigheder maa lægge Magt paa, det er, at der virkelig gjøres, hvad der skulde gjøres. Troer den ærede Finansminister, at han kan komme og sige, at vi skulle godtgjøre ham, at Krigsministeren ikke

har kunnet overvinde disse Vanskeligheder? Nei, han skal tværtimod komme og sige: Vi have ikke kunnet opfylde den Forpligtelse, der paalaae os, uagtet vi have gjort alt muligt, for at opfylde den, vi have bestræbt os for at opfylde de og de Lovbestemmelser, vi have søgt paa alle mulige Maader at klare Sagen, men vi have ikke kunnet drive det igennem, det har ikke været os muligt. Ja, kunde Regjeringen sige: Vi have forlangt Penge til yderligere Revisorfrakter, de bleve os nægtede, saa kan jeg forstaae, at man sagde, det var umuligt; men, naar man ikke ophører, at man har gjort nogen Ting, for at gjøre det muligt, saa kan man ikke komme og beraabe sig paa, at det var umuligt.

Finansministeren: Jeg har naturligvis ikke forudsat, at Krigsministeren ikke, naar det kommer saavidt, skulde kunne oplyse Noget, men jeg siger kun, at det ikke er idag, dette Spørgsmaals Besvarelse foresligger.

Krigsministeren: Forsaavidt der maatte findes nogen Mangel eller Forsømmelse med Hensyn til Krigsministeriets Regnskab, saa falder Dablen derfor paa Krigsministeren og aldeles ikke paa Finansministeren, som flere Gange har erindret Krigsministeriet om Regnskabernes Afslæggelse (Hør!).

Behmann: Naar jeg af de mange Spørgsmaal, der ere blevne reiste af den ærede Interpellant, hvis store Sagkundskab i denne Henseende den ærede Krigsminister vistnok med fuldkommen Ret har anerkjendt, kun har udhævet eet Punkt, med Hensyn til hvilket jeg fordrede et bestemt Ja eller Nei, saa er det, fordi det er et Punkt, der, hvis det ikke kan besvares med Nei, indeholder Indrymmelsen af en aldeles utvivlsom Ulovlighed, en Ulovlighed, som hverken kan skydes over paa nogen anden Krigsminister eller — en Fremgangsmaade, som jeg iøvrigt i det Hele taget ingenlunde ynder at høre fra Ministerbanken — over paa de underordnede Betjente og deres Udygtighed, ligesom den heller ikke kan skydes tilbage paa det gamle Generalitet, i hvis Forsvar jeg forøvrigt er mindre interesseret end den nuværende Krigsminister. Jeg maa altsaa atter spørge, om Krigsministeren ikke